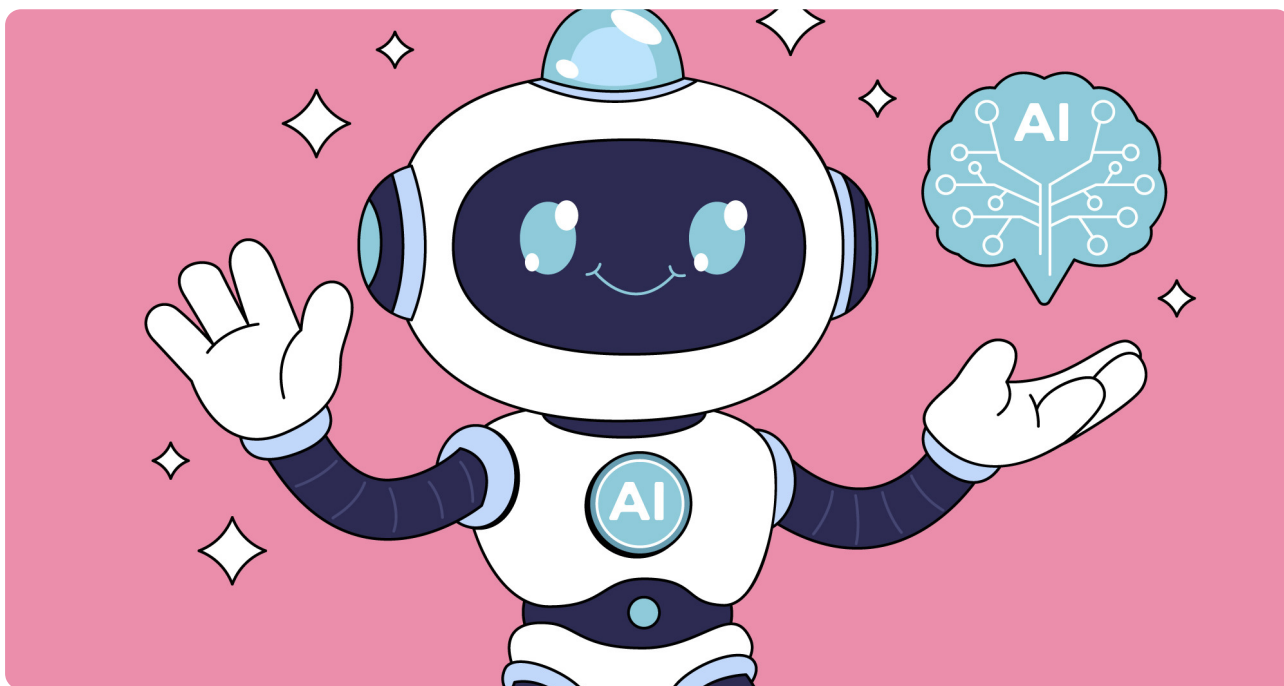

NEWS

Agent Code-Check

můj osobní strážce

4. května 2026, Tobias Engl

Je to ten ranní okamžik, kdy člověk otevře domovní dveře a život se prostě odehrává sám, aniž by musel udělat víc než si about boty. Taxi už se vznáší před domem. Ve městě už dávno létají, nehlukně nad střechami, zatímco ulice zůstávají přenechány pomalejší flotile. Samozřejmě autonomně a dávno zaplaceno. Všechno zařídil Code Check, můj osobní agent, který zjevně zná můj kalendář lépe než já sám. Objednal taxi, zatímco jsem dopíjel poslední doušek kávy, sladil trasu s dopravní AI a – to je na tom vlastně to nejpodivnější – rozhodl, že si dnes chci vzadu raději poslechnout klasickou hudbu, ne podcast. Měl pravdu.

O to, že Code Check vůbec ví, že jsem to já, že pracuje jen pro mě a plní jen moje příkazy, se stará mikročip pod mou kůží. Drobný podpis v paži, který dává smysl jen mně a jen jemu. Žádný PIN, žádné heslo, žádné zařízení, které se někde zapomene nebo stávkuje s vybitou baterií. Smartphone – pamatujete? Obdélníková krabička, musela se nabíjet, dala se zapomenout v taxiku. Geniální, ale dávno zapomenutý předchůdce. Dnes většina věcí běží přes rozpoznání čipu, hlasový povel a chytré brýle, a když to musí být rychle, rozumíme si s Code Checkem i beze slov. Stačí pohled, tichá myšlenka – a on už dávno pochopil, co chci. Rychleji, bezpečněji, diskrétněji a osobněji to už nejde.

Agent taxíku... ano, i taxi má svého vlastního agenta, jsme přece v budoucnosti a tam má agenta všechno... už předem objednal na letišti. Tam čeká robot-nosič, který zjevně ví, že můj kufr na kolečkách se chce táhnout pravou rukou. Při vstupu do terminálu krátce blikne obrazovka, můj obličej je rozpoznán, čip se navíc tiše přihlásí, přátelské digitální pokývnutí, odbaveno. Robo-nosič suverénně dojede k automatu na zavazadla, který už ví, že dnes je na programu 23,4 kg. Mimochodem kolem krouží úklidoví roboti, protože superagent letiště přes senzor zaregistroval skvrnu od kávy u gate B19. Venku na třicetimetrové skleněné fasádě visí roboti na mytí oken a leští ze skel ranní slunce, protože to tak nařídil agent. Žádný kbelík, žádný hadr, žádný správce budovy se špatnou náladou. Jen jemné bzučení.

V kokpitu letadla sedí pilot s rukama v klíně a dívá se z okna. Jeho práce je dohled. Autopilot létá klidněji, přesněji a zdvořileji, než by kdy dokázal člověk, a nebrzdí prudce. Nenadává na turbulence a dodržuje časový plán na minutu přesně. Někde mezi deseti tisíci metry výšky a miliony datových bodů za sekundu se opřu a dívám se ven. Pode mnou pole. Nějaký zemědělec nejspíš sedí na terase, tablet v ruce, a přes aplikaci řídí své autonomní kombajny, které se prokousávají nekonečnými řádky ječmene. Později zajede na pole, aby se podíval, jestli všechno proběhlo správně. Ale to je spíš kontrolní návyk než nutná práce. V jeho sklenících za polem regulují roboti zavlažování, dávají živiny s přesností na mililitr, sledují každou rostlinu zvlášť a sklízí ji přesně v okamžiku, kdy je akorát zralá. Budoucnost bude sladší. A myslím to v tom nejlepším smyslu.

Přistáno. Na cílovém letišti na mě svítí automat s jídlem, naplněný čerstvou zeleninou, ovocem a wrapy. Svůdný displej ho propaguje, ale já mávnu rukou. Code Check už včera zadal mou objednávku autonomnímu dronu, který týdenní nákup doručil a předal mému domácímu robotovi. Všechno leží v lednici, pěkně rozříděné, s dokonalým propočtem trvanlivosti. Dveře mého domu mě poznají, otevrou se, rozsvítí se světlo a z reproduktorů hraje má oblíbená hudba přesně ve správné hlasitosti. Na stole se kouří z čerstvě uvařeného jídla, které můj chytrý kuchyňský systém načasoval na minutu přesně a domácí robot naservíroval. Zatímco jím, robot vybalí můj kufr, rozřídí do pračky, co je potřeba vyprat, a nastaví ji do pohotovostního režimu. Zítra, až bude svítit slunce a poteče solární proud, se spustí sama. Je fajn být zase doma.

A když už jsme u pohody! Můj čip, dřív to byly chytré hodinky, během cesty poctivě sbíral data a Code Check je vyhodnotil. Přičetl BMI z kamerových a prostorových senzorů a vynesl věcný verdikt, všechno nenápadně, v reálném čase. Cesta nebyla příliš náročná, spánek byl solidní, tep příkladný. Moje zítřejší návštěva u lékaře? Už zrušena. Data jsou odeslána, lékař souhlasil. Dozvěděl jsem se to, když mi Code Check přátelsky předložil uklizený kalendář. Děkuji, říkám. Rádo se stalo, zní odpověď.

Všude na této cestě, ať už v taxíku, v terminálu, v kokpitu, u automatu na zavazadla, na tabletu zemědělce nebo na displeji mé kuchyně, běželo to, co tuto budoucnost vůbec oživuje: informace, přesně přehrané, na správném místě, ve správný čas, přesně pro tento okamžik. Svět za tímto bezešvým propojením je přesně to, na čem ve ScreenWay pracujeme každý den: obsah, který neruší, ale vede k pokroku. Obrazovky, které nekřičí, ale nadchnou a doprovázejí. Ať už na letišti, v hotelu, v restauraci nebo doma. Všude tam, kde je obrazovka, čeká kousek budoucnosti na to, aby ho smysluplně naplnil software ScreenWay.

Je fajn mít osobního agenta, který všechno dokonale zorganizuje. A je fajn vědět, že za vším tím bzučením, pojižděním, otevíráním a stoupající párou běží síť informací, která svět tiše a bezpečně drží pohromadě. Zbytek je už jen about si boty a vyjít ven. Díky za všechno, Code-Checku!